

เตาทุเรียง

ศรีสุโขทัย และเป็นแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผาที่สำคัญในสมัยนั้น หรือจะเป็นคำไทยโบราณที่ใช้เรียกภาชนะดินเผาเนื้อแกร่งเช่น เครื่องสังคโลกนี้ก็อาจเป็นได้ สังคโลกมีหลายรูปแบบ ชาวสุโขทัย ออกแบบและผลิตเป็นทั้งภาชนะที่ใช้ในชีวิตประจำวันของคนชั้นสูง และพระสงฆ์ เช่น ถ้วย ชาม จาน พาน ภาชนะที่ใช้ในพิธีกรรม ต่างๆ เช่น กระปุก ดลิ้นขนาดเล็กๆ สำหรับใส่เครื่องหอม น้ำมัน แจกกันใส่ดอกไม้บูชาพระ นอกจากนี้ยังออกแบบผลิตภัณฑ์เป็น ส่วนประดับโบสถ์ วิหาร บันได และท่อน้ำ เป็นต้น

สังคโลกของชาวสุโขทัยเป็นสินค้าส่งออกไปจำหน่ายยัง ประเทศแถบเอเชีย เช่น ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ลักษณะที่ เด่นของสังคโลก คือ เป็นภาชนะที่มีเนื้อแกร่ง และมีการเคลือบ ผิวเป็นสีเขียวชงกา หรือเขียนลายสีดำได้เคลือบใส ลวดลายที่ใช้ เขียนมากที่สุดคือลวดลายปลา

โบราณสถานด้านทิศใต้

วัดเชตุพน

ชื่อวัดเชตุพนเป็นชื่อเดิมของวัดแห่งหนึ่งที่สร้างขึ้นเมื่อกลาง พุทธศตวรรษที่ ๒๐ ชื่อของวัดเลียนแบบชื่อวัดเชตุวนาราม อัน เป็นวัดที่พระพุทธองค์เสด็จมาประทับมากที่สุด ในสมัยพุทธกาล จุดเด่นของวัดนี้อยู่ที่วิหารที่มีแกนกลางก่อสร้างเป็นพระพุทธรูป ขนาดใหญ่ในอิริยาบถ นั่ง นอน ยืน เดิน อันแสดงถึงพระจริยาวัตรทั้งดงามของพระพุทธองค์ ขณะทรงบำราญอิริยาบถทั้ง ๔ ภายในพระอาราม ตามที่ทีกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ทางพุทธศาสนา ฝ่ายเถรวาทหลังทวารวดี

สุโขทัยฐานะบรมกโลก

พ.ศ. ๒๕๒๐ กรมศิลปากรได้นำรูปแบบใหม่มาใช้ในการ จัดการโบราณสถานเมืองสุโขทัย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของ

วัดเชตุพน

ชาติ โดยการเพิ่มเติมสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยวเข้าไป แต่ยังคงรักษาวัตถุประสงค์หลักคือการศึกษาและอนุรักษ์โบราณสถาน อันเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีไว้ให้มั่นคง ขณะเดียวกันประชาชนในท้องถิ่นก็ต้องได้รับประโยชน์ทั้งในเรื่อง รายได้และความรู้ จึงจัดตั้งโครงการอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ขึ้นเป็นแห่งแรก มีเนื้อที่ ๗๐ ตารางกิโลเมตร ได้รับเงินสนับสนุน ทั้งจากรัฐบาลไทย รัฐบาลญี่ปุ่น และองค์การยูเนสโก มีผู้ เชี่ยวชาญจากทุกสาขามาร่วมคิดและวางแผนงานต่างๆ จน สามารถพัฒนาอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

ในที่สุด เมื่อพ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐบาลไทยโดยกรมศิลปากร ได้ตระหนักถึงความสำคัญของสุโขทัยจึงได้เสนอข้อมูลเกี่ยวกับ สุโขทัย ที่มีฐานะเป็นอดีตราชธานีของไทยเมื่อราว ๗๐๐ กว่าปีมาแล้ว ต่อองค์การยูเนสโก ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศว่าด้วย การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม องค์การยูเนสโกได้ให้ ความเห็นชอบและประกาศเกียรติคุณยกย่องเมืองสุโขทัยและ เมืองบริวาร อันได้แก่ศรีสุโขทัยและกำแพงเพชร ว่ามีโบราณสถานที่เป็นงานชิ้นสำคัญและโดดเด่นทางสถาปัตยกรรมและ ศิลปกรรมสยามยุคแรก อันเป็นจุดกำเนิดของการสร้างประเทศ สุโขทัยได้รับการประกาศเป็นมรดกโลกอันดับที่ ๕๗๔ เมื่อเดือน ธันวาคม ๒๕๓๔ มีสิทธิที่จะใช้สัญลักษณ์มรดกโลกเพื่อแสดงฐานะอันสำคัญนี้แต่นั้นมา

สัญลักษณ์มรดกโลกเป็นสายเส้นหนาทึบ ประกอบเป็น รูปสี่เหลี่ยม ตรงกลางเชื่อมโยงกับรูปร่างกลมล้อมรอบ รูปสี่เหลี่ยม หมายถึงสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น รูปร่างกลมหมายถึงธรรมชาติ ซึ่งทั้งสองมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ สัญลักษณ์ที่เป็นวงกลมยังหมายถึงโลกที่ประกอบด้วยสิ่งทั้งสอง และขณะเดียวกันก็เป็นสัญลักษณ์แห่งการปกป้องคุ้มครองอีกด้วย

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย

ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.สุโขทัย ๖๔๒๐๐

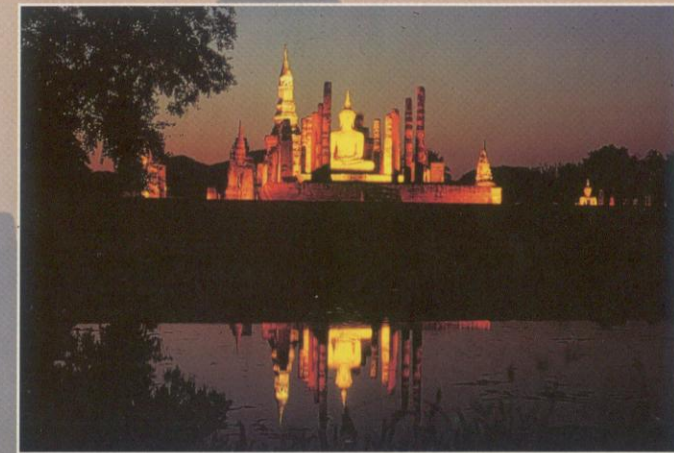
โทร. (๐๕๕) ๖๙๗๕๒๗ โทรสาร (๐๕๕) ๖๙๗๓๑๐

พิมพ์ที่ : บริษัท ประชาชน จำกัด โทร. (๐๒) ๖๓๖-๖๕๕๐-๘

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย

จังหวัดสุโขทัย

ความเป็นมาของเมืองสุโขทัย

ประมาณกลางพุทธศตวรรษที่ ๑๔ เมืองสุโขทัยได้เกิดขึ้นจากการจัดตั้งของเมืองละโว้หรือลพบุรี เมืองใหญ่ในที่ราบลุ่มแม่น้ำภาคกลาง ในช่วงเวลาเริ่มแรกศิลาจารึกวัดศรีชุมเล่าว่า พ่อขุนศรีนาวนำถม ปฐมกษัตริย์ของสุโขทัยสิ้นพระชนม์ ขอมสบาดโขลญลำพงคิดตั้งตนเป็นใหญ่ ไอรสของพ่อขุนศรีนาวนำถมคือ พ่อขุนผาเมืองเจ้าเมืองรากับพระสหายคือพ่อขุนบางกลางหาว ได้ร่วมมือกันนำทัพ มาช่วงชิงเมืองสุโขทัยจากขอมสบาดโขลญลำพงได้เป็นผลสำเร็จ จากนั้นพ่อขุนผาเมืองจึงมอบพระขรรค์ชัยศรีและพระนามของพระองค์ว่า ศรีอินทรมุขินทราธิบดี แต่พ่อขุนบางกลางหาว อภิเษกให้เป็นกษัตริย์ปกครองสุโขทัย ซึ่งในสมัยต่อมามีจะเรียกพระนามของพระองค์ว่า “พ่อขุนศรีอินทราธิบดี”

เมืองสุโขทัยเจริญรุ่งเรืองและมีอาณาเขตกว้างขวางในสมัยของพ่อขุนรามคำแหง กษัตริย์องค์ที่ ๓ ผู้เป็นโอรสของพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ ปรากฏเรื่องราวการรပ်อย่างกล้าหาญเพื่อแผ่อาณาเขตออกไปถึง แพร่ น่าน เวียงจันทร์ สมัยนั้นมีการนิมนต์พระสงฆ์ในพุทธศาสนาแบบเถรวาทจากลังกา ซึ่งมีชื่อเสียงอยู่ในนครศรีธรรมราช นับเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงการนับถือศาสนาพุทธแบบมหายานตามแบบอย่างเขมร มาเป็นการนับถือพุทธศาสนาแบบเถรวาทในราชสำนักของสุโขทัย

ความเจริญรุ่งเรืองของเมืองสุโขทัยในสมัยพ่อขุนรามคำแหงคงเป็นที่กล่าวขานกันมาก จนถึงกับมีการบอกเล่าในลักษณะตำนานปรากฏอยู่ในศิลาจารึกและเอกสารสมัยอยุธยาว่า พระองค์คือผู้ประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นใช้เป็นพระองค์แรก พระองค์ได้ทรงรวบรวมบ้านที่เมืองน้อยที่ต่างคนต่างอยู่เป็นอิสระ เข้าไว้เป็นแคว้นแคว้นเดียวกันภายใต้พระราชอำนาจกษัตริย์สุโขทัยที่ประทับอยู่ภายในเมืองล้อมรอบด้วยกำแพงมั่นคง มีวัดมหาธาตุเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นเมืองที่มีพระพุทธศาสนาของพระสมณะโคดมเป็นหลักธรรมของพระราช

แต่การรวมตัวกันเป็นแคว้นของสุโขทัยนั้นอาศัยบุคลิกภาพการเป็นผู้นำของพ่อขุนรามคำแหง ที่ได้รับการยอมรับจากบ้านที่เมืองน้อยต่างๆ เป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ เมื่อพระองค์เสด็จสวรรคต การยอมรับอำนาจศูนย์กลางที่เมืองสุโขทัยจากบ้านที่เมืองน้อยทั้งหลาย ที่เคยรวมกันได้จึงแตกแยกกันออกไปอีก ต่างคนต่างปกครองตนเองเป็นอิสระไม่ขึ้นต่อกัน

จนในที่สุด เมื่อ พ.ศ. ๑๙๔๐ พระมหาธรรมราชาลิไทผู้เป็นหลานปู่ของพ่อขุนรามคำแหง และครองเมืองศรีสัชนาลัยต้องยกทัพมาเมืองสุโขทัยดังปรากฏข้อความในศิลาจารึกว่า ...เข้าระดมพันประตู ประหารศัตรูทั้งหลาย... และขึ้นเสวยราชย์เมืองสุโขทัยปราบปรามบ้านที่เมืองน้อยทั้งหลายรวมเข้าเป็นอันหนึ่งอัน

วัดมหาธาตุ

เดียวกันอีกครั้งหนึ่ง

พระมหาธรรมราชาลิไทได้ทำศึกสงครามขยายดินแดนออกไปทุกทิศทาง พร้อมกับเผยแพร่พุทธศาสนาพร้อมกันไปด้วยทรงอาราธนาพระสามีสังฆราชจากนครพนม เมืองมอญริมอ่าวเมาะตะมะเข้ามา และทรงออกผนวชเมื่อ พ.ศ. ๑๙๐๕

พระมหาธรรมราชาลิไทเป็นกษัตริย์ที่สามารถมากพระองค์หนึ่ง พระองค์ทรงร่นาวรรณกรรมทางศาสนา คือไตรภูมิพระร่วง โปรดให้สร้างพระพุทธรูปสำริดประดิษฐานไว้ที่วัดมหาธาตุ ซึ่งชาวสุโขทัยเมื่อต้นรัตนโกสินทร์เรียกชื่อว่าหลวงพ่อดำ พระพุทธรูปองค์นี้ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้หล่อไปประดิษฐานที่วิหารหลวง วัดสุทัศน์เทพวราราม กรุงเทพมหานคร ต่อมาพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงขนานนามหลวงพ่อดำว่าพระศรีศากยมุนี

หลังจากพระมหาธรรมราชาลิไทสวรรคต ประมาณเมื่อ พ.ศ. ๑๙๑๓ - ๑๙๑๕ แล้ว ในช่วงเวลา ๕๐ ปีเศษต่อมา แม้เมืองสุโขทัยจะมีกษัตริย์ที่เป็นลูกหลานของพระมหาธรรมราชาลิไทครองอยู่ แต่ก็ถูกครอบงำจากกษัตริย์กรุงศรีอยุธยาราชวงศ์สุพรรณภูมิ โดยการใช้ความเป็นเครือญาติที่มีศักดิ์สูงกว่าระบบขุนนาง และบางครั้งก็ใช้กำลัง ในที่สุด พ.ศ. ๑๙๔๑ ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่ากษัตริย์อยุธยาได้ส่งโอรสผู้มืมารดาเป็นราชวงศ์สุโขทัยมาเป็นอุปราชปกครองแคว้นสุโขทัยเดิมอยู่ที่เมืองพิษณุโลก แคว้นสุโขทัยได้กลายเป็นกลุ่มเมืองเหนือของกรุงศรีอยุธยาอย่างแน่นอนแต่บัดนั้น

โบราณสถานในเมืองสุโขทัย

ประตูอ้อ (ประตูเมืองด้านทิศตะวันตก)

กำแพงเมืองสุโขทัย

ปรากฏหลักฐานในศิลาจารึกเรียกกำแพงเมืองว่า *ตรีบูร* มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (เกือบจัตุรัส) โดยมีขนาดกว้างยาว ๑.๓๐๐ x ๑.๕๐๐ เมตร กำแพงชั้นในเป็นศิลาแลงก่อบนคันดิน กำแพง ๒ ชั้นนอกเป็นคูน้าสลับกับคันดิน ซึ่งนอกจากทำหน้าที่ป้องกันข้าศึกแล้ว คูน้ายังใช้ระบายน้ำไม่ให้ไหลท่วมเมืองอีกด้วยระหว่างกึ่งกลางแต่ละด้านมีประตูเมือง และป้อมหน้าประตูด้วย

วัดมหาธาตุ

วัดมหาธาตุ

ตั้งอยู่ภายในเมืองสุโขทัยในบริเวณเกือบกึ่งกลาง วัดมหาธาตุจัดเป็นวัดสำคัญวัดหนึ่งของสุโขทัย เพราะนอกจากเป็นที่เชื่อว่าบรรจุพระบรมสารีริกธาตุตามแบบอย่างของเมืองที่มีความเชื่อทางพุทธศาสนาเป็นหลักแล้ว ที่เจดีย์ประธานยังมีเจดีย์ทรงดอกบัวตูมที่แสดงลักษณะเอกลักษณ์ของศิลปะสุโขทัยอย่างแท้จริง เจดีย์ประธานทรงดอกบัวตูมนี้ มิใช่รูปแบบเมื่อเริ่มแรกก่อสร้างอย่างแน่นอนของเดิมควรจะมีรูปแบบเช่นเดียวกับเจดีย์ทิศที่ตั้งอยู่ทั้ง ๔ ด้านของเจดีย์ประธานนั่นเอง ซึ่งอาจมีรูปทรงเป็นปราสาทเขมร หรือเจดีย์ทรงปราสาทยอดก็ได้ ระหว่างสองข้างด้านทิศเหนือและทิศใต้ของเจดีย์ประธานนั้น มีพระพุทธรูปยืนสูงประมาณ ๙ เมตร เชื่อกันว่าเป็นพระอัฐจารสตามที่ปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ ๑

นอกจากนี้ภายในวัดมหาธาตุยังมีกลุ่มเจดีย์จัดแยกออกเป็นกลุ่มหนึ่งอยู่ที่ใต้ของเจดีย์ประธานมีศูนย์กลางอยู่ที่เจดีย์ ๕ ยอด ซึ่งมีขนาดใหญ่เป็นที่ ๒ รองจากเจดีย์ประธาน เจดีย์ ๕ ยอดนี้พบหลักฐานที่เป็นจารึกลานทองน่าเชื่อว่าเป็นเจดีย์บรรจุอัฐิของพระมหาธรรมราชาลิไท

ศาลตาผาแดง

ศาลตาผาแดง

เป็นเทวสถานตามแบบอย่างศิลปะเขมร สมัยนครวัด (พ.ศ. ๑๖๕๐ - ๑๗๐๐) ได้ค้นพบเทวรูปและเทวสตรีสลักหินศิลปะเขมรหลายองค์ ปัจจุบันเก็บรักษาอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติรามคำแหง จังหวัดสุโขทัย โบราณสถานนี้เป็นหลักฐานการรับอิทธิพลทางด้านวัฒนธรรมเขมรในสมัยเมืองสุโขทัยตอนแรกเริ่มตั้งอยู่ในกำแพงเมืองริมทางที่จะไปออกกำแพงเมืองด้านเหนือ

วัดศรีสวาย

มีรูปแบบเป็นปราสาทเขมร ๓ องค์เรียงกัน เป็นโบราณสถานสำคัญของวัด ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของวัดมหาธาตุ พบชิ้นส่วน

วัดศรีสวาย

เทวรูปในศาสนาฮินดู เชื่อว่าเป็นโบราณสถานในศาสนาฮินดู ลัทธิไศวนิกาย เพราะมีรูปพระศิวะประทับนั่งภายในซุ้มด้านตะวันตกของปราสาทหลังกลาง ต่อมาภายหลัง มีการสร้างเพิ่มเติมวิหารด้านหน้าเปลี่ยนแปลงเป็นวัดทางพุทธศาสนา

พระราชวัง

เดิมเชื่อกันว่าตั้งอยู่บนฐานก่ออิฐหน้าวัดมหาธาตุที่เรียกกันว่า เนินปราสาท แต่จากการขุดค้นของกรมศิลปากร ๒ ครั้ง ไม่พบข้อบ่งชี้ว่าจะเป็นปราสาทราชวัง นอกจากนี้ ในแผนที่เก่าสมัย ร.๕ ยังแสดงให้เห็นว่าเป็นบริเวณส่วนหนึ่งของวัดมหาธาตุด้วย

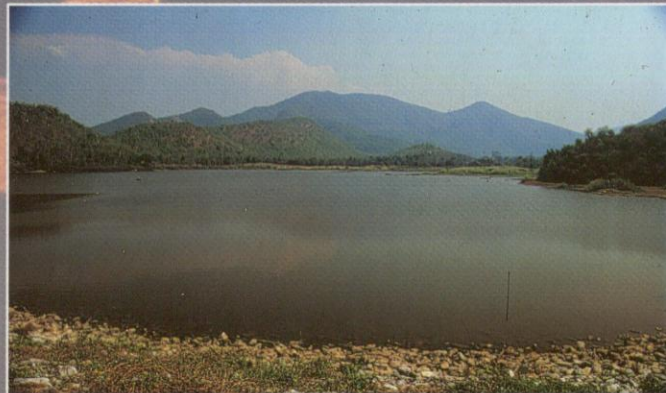
จากหลักฐานศิลาจารึกวัดศรีศักดิ์ และการศึกษาเปรียบเทียบตำแหน่งที่ตั้งวังกษัตริย์เขมรเมืองพระนครหลวงหรือนครธมแห่งกัมพูชา ชี้ว่าวังกษัตริย์สุโขทัยควรตั้งอยู่แนวเดียวกับศาลตาผาแดง โดยอยู่ถัดไปทางทิศเหนือ อยู่ด้านทิศตะวันตกของวัดศรีศักดิ์

โบราณสถานนอกเขตกำแพงเมืองที่สำคัญ

โบราณสถานด้านทิศตะวันตก

โบราณสถานนอกเขตกำแพงเมืองด้านทิศตะวันตก อาจจัดให้อยู่ในกลุ่มโบราณสถานที่เป็นวัดของพระสงฆ์ฝ่ายอรัญวาสี ตั้งกระจายอยู่ตั้งแต่กำแพงเมืองไปจรดเชิงเขาประตักษ์

ท่านบพระร่วง (สรีดภงส์)

สรีดภงส์

ทิศตะวันตกของเมืองที่มีเทือกเขาประตักษ์ทอดตัวยาวเป็นฉากหลังให้กับเมืองเป็นอย่างดีนั้น เป็นแหล่งที่อุดมด้วยพืชพรรณไม้ต่างๆ รวมทั้งพืชสมุนไพร และเป็นพื้นที่หลังคาที่สามารถรองรับน้ำฝนได้อีกด้วย จากความชาญฉลาดของคนสุโขทัยในอดีต จึงรู้จักสร้างคันดินกั้นน้ำขนาดใหญ่ในระหว่างหุบเขาที่อ้อมมาถึงเขาพระบาทใหญ่ อันเป็นที่รวมของน้ำจากโขกต่างๆ ตามบริเวณเขาถึง ๑๗ โขก เป็นคันดินสำหรับผันแปรทิศทางของน้ำ ที่เชื่อกันมาแต่เดิมว่าคือสรีดภงส์ที่กล่าวไว้ในศิลาจารึกหลักที่ ๑ น้ำจากสรีดภงส์ถูกระบายไปตามคลองเสาหอเพื่อเข้าไปใช้อุปโภคบริโภคในเมือง โดยระบายเข้าสู่เมืองตรงมุมตะวันตกเฉียงใต้ สรีดภงส์ในปัจจุบันได้รับการปรับปรุงขึ้นใหม่โดยกรมชลประทานร่วมกับกรมศิลปากร ให้มีความสูงและแข็งแรงกว่าเดิมสำหรับใช้กักเก็บน้ำ มีความสูงประมาณ ๑๐ เมตร สามารถกักเก็บน้ำได้ถึง ๔๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร

วัดสะพานหิน

วัดสะพานหิน

เป็นวัดตั้งอยู่บนเนินเขาที่มีความสูง ๒๐๐ เมตร ชื่อวัดเรียกตามลักษณะทางที่ปลาดด้วยหินจากดินเขาขึ้นไปเป็นระยะทาง ๓๐๐ เมตร สิ่งสำคัญในวัดมีพระประธานเป็นพระพุทธรูปยืนขนาดใหญ่ น่าจะตรงกับที่ศิลาจารึกหลักที่ ๑ กล่าวถึงเมืองสุโขทัยสมัยพ่อขุนรามคำแหงว่า ...ในกลางอรัญญิก มีพิหารอันถ้งมณใหญ่ สูงงามแก่กม มีพระอัฐฐารศอันถ้งมณใหญ่...และน่าจะเป็นวัดที่พ่อขุนรามคำแหงทรงช้างเผือกชื่อ รุจาศิริ เพื่อไปบพระในวันขึ้นปีใหม่ ข้างขึ้นและแรม ๑๕ ค่ำ

วัดป่ามะม่วง

จารึกสมัยสุโขทัยหลายหลักกล่าวถึงป่ามะม่วง ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของเมืองสุโขทัย มีจารึกหลักที่ ๖ ค้นพบในวัดป่ามะม่วง พูดถึงความสำคัญของวัดนี้ว่า พระมหาธรรมราชาลิไททรงออกผนวช เมื่อพ.ศ. ๑๙๐๕ ในวัดป่ามะม่วงปัจจุบันประกอบด้วยอุโบสถและเจดีย์ต่างๆ และอยู่ไม่ไกลจากเทวาลัยมหาเกษตร ซึ่งเป็นที่พบเทวรูปสำริดศิลปะสุโขทัยอันเป็นรูปเคารพในศาสนาฮินดู อาทิ พระนารายณ์ พระศิวะ และพระพรหม

โบราณสถานด้านทิศตะวันออก

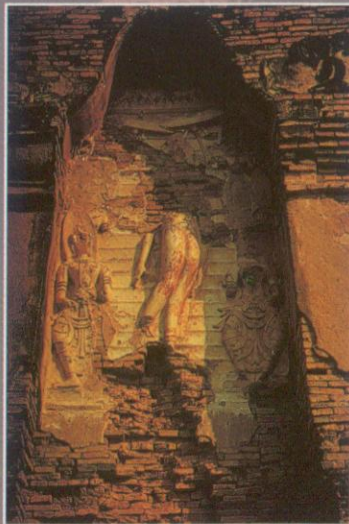

วัดตระพังทองหลวง

วัดตระพังทองหลวง

วัดนี้มีลวดลายปูนปั้นประดับผนังมณฑปทั้ง ๓ ด้าน นับเป็นลวดลายที่งดงามอีกแห่งหนึ่ง แสดงเรื่องราวในพุทธประวัติ ด้านเหนือแสดงตอนพระพุทธเจ้าประทานเทศนาโปรดพระนางพิมพา ด้านใต้แสดงตอนพระพุทธเจ้าเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ภายหลังเทศนาโปรดพระพุทธมารดา และด้านทิศตะวันตก แสดงตอนประทานเทศนาโปรดพระพุทธบิดาและพวก

ปูนปั้นประดับผนังมณฑป
วัดตระพังทองหลวง

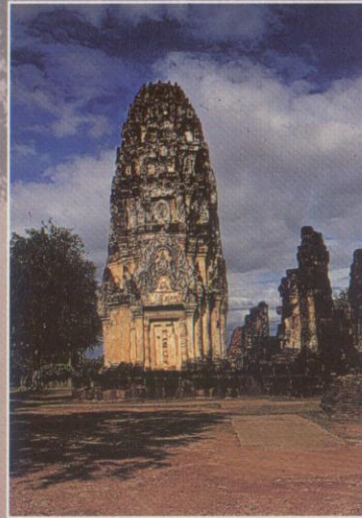

กษัตริย์คักราช ลักษณะของลวดลายปูนปั้นเป็นฝีมือช่างสุโขทัยที่รับอิทธิพลจากลังกาสืบเนื่องมาเมืองโปลงนารวระ

โบราณสถานด้านทิศเหนือ

วัดพระพายหลวง

ตั้งอยู่ทางเหนือนอกเมืองสุโขทัยใกล้กับคันดินชั้นนอกอันเป็นส่วนหนึ่งของกำแพงเมืองสุโขทัย โบราณสถานที่นี่แสดงการใช้พื้นที่เป็นศาสนสถานอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่สมัยแรกเริ่มถึงสมัยสุโขทัยตอนปลาย โบราณสถานประธานเป็นปราสาทแบบเขมร ๓ องค์ ตั้งเรียงกันจากเหนือไปใต้ หันหน้าสู่ทิศตะวันออก ปัจจุบันเหลือเพียงปราสาทองค์เหนือ มีหลักฐานลวดลายปูนปั้นที่คล้ายกับลายปูนปั้นที่ชุมด่านทิศใต้ของปราสาทประธาน วัดมหาธาตุลพบุรี เหล่านี้เป็นหลักฐานแสดงถึงความสัมพันธ์กับเขมรที่แผ่เข้ามาถึงทางเหนือที่สุโขทัยโดยผ่านเมืองลพบุรี

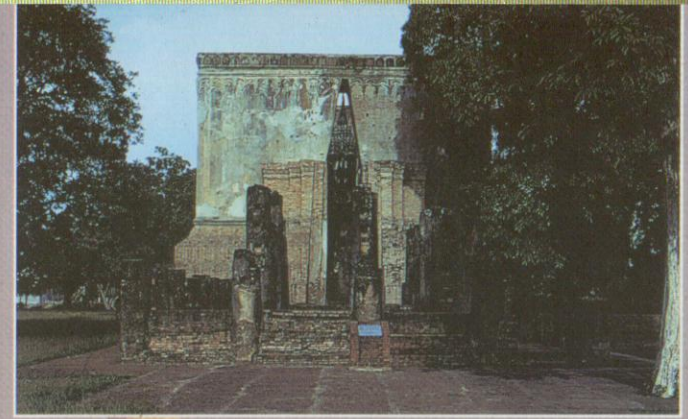

วัดพระพายหลวง

ด้านทิศตะวันออกของปราสาทแบบเขมรนี้ มีเจดีย์องค์หนึ่งซึ่งมีลักษณะเป็นเจดีย์ที่สร้างซ้อนลดหลั่นกันแบบปิรามิด ซึ่งเป็นแบบเดียวกับเจดีย์วัดกุฎีดงจังหวัดลำพูน ภายในเจดีย์นี้ยังมีหลักฐานการซ่อมสร้างทับกันอยู่หลายสมัย หลักฐานของสมัยสุโขทัยตอนปลายก็พบว่ามีอยู่ด้วย ที่ด้านหน้าสุดของวัดนี้เป็นอาคารที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสี่อริยาบถได้แก่พระพุทธรูปนั่งนอนยืน และเดิน โดยเฉพาะพระพุทธรูปเดินหรือลีลา เป็นลักษณะพิเศษที่นิยมสร้างในงานศิลปกรรมของสุโขทัย

วัดศรีชุม

คำว่า ศรี มาจากคำเรียกพื้นเมืองเดิมของไทยว่า สะหลี ซึ่งหมายถึงต้นโพธิ์ ดังนั้นชื่อศรีชุม จึงหมายถึงดงของต้นโพธิ์ แต่ในหนังสือพระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาที่เขียนในสมัยอยุธยาตอนปลาย ไม่เข้าใจความหมายนี้แล้ว จึงเรียกสถานที่นี้ว่า ฤาษีชุม ว่าเป็นสถานที่ๆ พระนเรศวรมมาประชุมทัพกันอยู่ที่นี่ก่อน

วัดศรีชุม

ที่จะยกทัพไปปราบเมืองสวรรคโลก อันเป็นต้นตอของตำนานเรื่องพระ (อจนะ) พุดได้ที่เล่าขานกันต่อมา

พระอจนะวัดศรีชุม

สิ่งสำคัญในวัดนี้ได้แก่ พระพุทธรูปนั่งขนาดใหญ่ประดิษฐานอยู่ในมณฑปเชื่อกันว่าพระพุทธรูปองค์นี้ชื่อว่าพระอจนะ แปลว่าผู้ไม่หวั่นไหว ตามที่ปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ ๑ ขนาดพระพุทธรูปองค์นี้หน้าตักกว้าง ๑๑.๓๐ เมตร สูงจากฐานถึงยอดรัศมีเปลว ๑๕ เมตร เป็นพระพุทธรูปนั่งปางมารวิชัย มีรูปแบบเป็นศิลปะสุโขทัย

เตาทุเรียง

เป็นชื่อใช้เรียกเตาที่ใช้เผาเครื่องปั้นดินเผาเคลือบที่เมืองสุโขทัย อยู่ใกล้บริเวณวัดพระพายหลวงริมคูแม่โจน สำนวนพบว่า มีอยู่ ๔๙ เตา แบ่งเป็นเตาแบบประทุน ระบายความร้อนผ่านในแนวนอน สามารถเผาในอุณหภูมิสูงถึง ๙๐๐ - ๑,๒๐๐ องศาเซลเซียส ใช้เผาภาชนะที่เคลือบผิว กับเตาแบบระบายความร้อนแนวตั้ง สามารถเผาในอุณหภูมิไม่เกิน ๙๐๐ องศาเซลเซียส

เครื่องปั้นดินเผาของสุโขทัยเรียกกันว่า สังคโลก เชื่อว่าเป็นคำที่เพี้ยนมาจากสวรรคโลกอันเป็นชื่อที่ชาวอยุธยาเรียกเมือง

